

Poseta eminentnim evropskim odgajivačima Birmingham rolera 17.-25. maj 2008. godine

Proleća 2008. godine, član našeg kluba Čedomir Luburić, krenuo je na put. Cilj putovanja je poseta renomiranim odgajivačima Birmingham rolera Evrope, kao i ispunjenje davno datog obećanja posete ličnim prijateljima i prijateljima našeg „Roler kluba Srbije“, Feridu Čataku, Eriku Lajdleru i Hajneu Bijkeru.

Evo kako je to putovanje Čeda opisao...

„Petak 16. maj, u 9 časova krećem za Varaždin kod osnivača, takođe predsednika „Roler kluba Hrvatske“ i mog ličnog prijatelja Miroslava Bunića. Planirali smo da iz Varaždina zajedno krenemo u ovu golubarsku turneju.

Miro me domaćinski dočekuje i celo popodne provodimo u golubarenju i druženju.

Oko 20 časova, 16. maja, nas dvojica krećemo za Nemačku, našu prvu destinaciju.

Poseta Živi Milojeviću

U subotu rano ujutru, 17. maja stižemo u grad Bielefeld kod prijatelja, našeg domaćina i člana „Roler kluba Srbije“, Žive Milojevića.

Domaćin nas srdačno dočekuje zajedno sa suprugom Dušicom. Sve je spremno za naš dolazak i gostovanje u njihovom domu. Jedva uspevamo da se „odbranimo“ od tetka Dušicine brige da ne ostanemo gladni.

Živa, Miro i ja razgovaramo i pravimo plan organizacije našeg vremena koje planiramo da provedemo u Nemačkoj, a da uspemo posetiti što više odgajivača Birmingham rolera. Živa obavlja poslednje telefonske razgovore sa golubarima koje planiramo da posetimo, dok se Miro i ja spremamo u obilazak Živinih jata.

Ilazimo u Živin matični golubarnik, a tamo golubovi od čuvenih, svetski poznatih odgajivača Birmingham rolera. Nekoliko pari od Hajnea, pa od Mejsona, Valnesa i od Harpera... Sležemo ramenima Miro i ja. Konstatujemo da je to prilično dobra osnova za dalji rad, a naš domaćin Živa ćuti, ne hvali se.

Primećujem i nekoliko pari Mardina, koje Živa drži više radi naših odgajivača te rase u Srbiji, da ih „pojača“ sa kvalitetom.

Odlazimo u drugo dvorište, a tamo na više mesta po nekoliko po nekoliko jata mladih Birmingham rolera... mnogo golubova.

Živa pušta jedno, drugo, treće jato... golubovi lepo rade. Jatnost na zavidnom nivou, ali primećujem da se golubovi čudno ponašaju u letu, kao da lete preplašeno, u nekom strahu. U tom momentu Živa nam govori svoju muku... Sokolovi, jastrebovi i kobci kaže, ne daju mu mira. Kako koje jato poleti eto ti napad na jato, nikako ne uspeva da istrenira jato za tkmičenje. To su neviđene muke... Savetujemo jedni druge, šta uraditi da se rešimo napada grabljivica, a opet da ih fizički ne povredimo, jer mi smo pre svega ljubitelji prirode.

Živa samo mašta da se što pre vrati u Srbiju gde će uživati u golubarenju i druženju sa svojim prijateljima... Potpuno ga razumemo!

Konstatujemo da je Živa jedan veliki čovek, drug i pravi zaljubljenik u golubove.

Zahvaljujemo se na gostoprimstvu gospođi Dušici i našem Živi.

Poseta Erolu Alisonu

Sutradan, 18. maja odlazimo u posetu gospodinu Erolu Alisonu, regionalnom direktoru Nemačke za Birmingham rolere. Erol, inače porekom Englez već godinama živi i radi u Nemačkoj, a pre nego što je počeo da odgaja Birmingham rolere, takmičio se sa Tiplerima.

Dolazimo kod Erola, pogled mi se zaustavlja na lepom, skladnom golubarniku u dnu dvorišta.

Domaćin nam predstavlja svoju maticu u kojoj ima 15 pari Birmingham rolera.

Pitam domaćina za poreklo njegovih golubova, gde mi Erol potvrđuje da su njegovi golubovi uvezeni direktno iz Engleske od poznatih odgajivača ove rase rolera. Najviše su zastupljeni golubovi poreklom od Mejsona i Vanlesa, koje naš domaćin međusobno ukršta pokušavajući da potomstvo nasledi najbolje osobine od svake linije (familije).

Posle predstavljanja svojih golubova, Erol nam pušta svoje jato. Golubovi izleću i počinju brejkovi. Jato leti na srednjoj visini, aktivitet na zavidnom nivou. Primećujem jednog plavog goluba u jatu koji ima izrazito dobar i brz rol, ali da rola suviše često. Erol mi kaže da je to baš golub dobijen iz kombinacije Vanles – Mejson. Inače jato koje gledamo sačinjavaju golubovi stari između 9 i 12 meseci, jer je Erol izgubio svoje jato seniora pre par meseci kada je iznenada naišla oluja, a posle nje i gusta magla.

Naš domaćin za spuštanje jata koristi dropere, što mnogi odgajivači praktikuju. Posebno oni koji spremaju više jata za takmičenje. Čim je jato primetilo dropere, sleću kao po naredbi.

Erol ulazi u golubarnik i hvata onog plavog goluba kog smo primetili u jatu i daje ga na poklon Miroslavu Buniću.

Ovo je gest jednog vrhunskog golubara i čoveka. Najbolji primerci se poklanjaju prijateljima a škartovi se odstranjuju iz uzgoja.

Zahvaljujemo se na gostoprimstvu našem domaćinu i pozivam ga da poseti Srbiju i naše golubare sledeće godine.

Poseta Helmutu Botjeru

U utorak 20. maja posetili smo Helmuta, predsednika „Roler kluba Nemačke“.

Ulazimo u veliko dvorište u kome stoje tri golubarnika. Domaćina nas uvodi u matični odel gde se nalazi desetak pari Birmingham rolera. Matica je sastavljena od dve linije golubova Mejson i Vanles, kao i kod Erola. Tada mi Helmut govori da Erol i on usko sarađuju u odgoju golubova i da zajednički rade na stvaranju svojih jata.

Primećujem da Helmut poseduje i još neke golubove, crvene i žute boje, a nisu Birmingham roleri. Pitam ga koji su to golubovi a domaćin odgovara da je to jedna vrsta sportskih golubova rolera iz Engleske za koje je karakteristično da lete u „gusto“ formiranom jatu i stalno u toku leta prevrću do dubine od 1 metar. On sa tim golubovima trenira svoja mlada jata Birmingham rolera, da navodno sa od njih nauče da lete u jatu i da što pre počnu da prevrću. Taj princip koristi i Mejson u Engleskoj. Dođe vreme i da Helmut pusti svoje jato... Poleće mlado jato od 30 golubova starih 4-5 meseci. Primećujem da golubovi izuzetno dobro rade za svoj uzrast. Nekoliko primeraka se posebno izdvaja po kvlitetu rola. Helmut mi se žali da je i on kao i Erol u nevremenu pre par meseci izgubio svoje prvo jato.

Posle uživanja u gledanju jata, domaćin nas poziva u kuću na ručak koji je spremio za naš dolazak. Posle ručka priči nikad kraja, ali mrak polako pada i moramo nazad. Zahvaljujemo se domaćinu na srdačnom dočeku i gostoprimstvu. I Helmuta pozivam da nam uzvрати posetu.

Poseta Džejsu Nuniju (Džimiju)

Konačno krećemo kod Džimija, čuvenog Irca koji živi i radi u Nemačkoj, a glavni je uvoznik Birmingham rolera iz Engleske.

Upoznajemo jednog nasmejanog gospodina kome i na licu „piše“ da je prava drugarčina.

Uvodi nas u svoj veoma interesantan i funkcionalan golubarnik, tipski napravljen za Birmingham rolere. Čim sam ušao video sam veoma zanimljiva rešenja za moj novi golubarnik.

Predstavlja nam Džimi svoja jata... Tu su golubovi od Erika Lajdlera, Džordža Mejsona, Bila Bareta, a najviše su zastupljeni golubovi poreklom od Džona Vanlesa.

Pokazuje mi jedno jato mladih golubova koje je uvezao iz Engleske direktno od Vanlesa, jer mu je Vansles lični prijatelj i celu turu mladih je poklonio Džimiju.

Ja sam nestrpljiv da golubove vidim na delu. Tada Džimi pušta svoje jato...

Još jedno veoma kvalitetno jato, kako i ne bi bilo... poreklo je vrhunsko a trening, hrana i smeštaj na visokom nivou.

Interesantno mi je bilo da su golubovi svih sat vremena leta radili istim intezitetom, bez oscilacija u ativitetu. Dok smo Miro i ja gledali jato u letu, Živa i Džimi su polako pripremali roštilj za ručak.

I Džimi koristi dropere za mamljenje jata. Po ulasku golubova u golubarnik, hrani ih na podu ispred takmičarskih boksova. Golubovi su veoma pitomi i dozvoljavaju Džimiju da ih mazi dok ih hrani.

Čim je starije jato ušlo u boks, domaćin me pita da li bih hteo da gledam trening njegovog mladog jata. Kakvo pitanje...? :) Pa naravno da bih... golubarenja nikada dosta.

Pušta Džimi i mališane... Jato neverovarno zgusnuto, ni jedan golub ne ispada iz jata. Lepo lete za svoj uzrast, brejkova još nema ali će ih biti, tu nema sumnje.

Druženje smo nastavili uz večeru...

Prilikom našeg odlaska, Džimi me vodi u golubarnik i iz boksa u kome su bili mladi golubovi doneti od Vanlesa, vadi jednog mužjaka i daje mi ga na poklon. Kakav gest...

Veliki je čovek, golubar i drug taj Irac Džimi. Hvala mu od srca.

Razmenjujemo brojeve telefona, adrese i internet adrese. Džimi obećava da će uskoro posetiti Srbiju i članove „Roler kluba Srbije“

Poseta Feridu Čataku

U četvrtak ujutru, oko 2 časa posle ponoći, napuštamo Nemačku i krećemo konačno za Dansku. Za put su spremna tri golubara, Živa, Miro i ja. Cilj nam je grad Tisted na samom severu Danske, kuća mog jarana Ferida. Nestrpljenje je veliko od žarke želje da konačno vidim jato koje sam toliko puta gledao preko kasete, raznih snimaka i kome sam toliko slušao.

Godinama obećavam Feridu, Eriku i Hajneu da ću ih posetiti i konačno se san ostvaruje.

Stigli smo kod Ferida oko 9 časova ujutru. Toliko emocija, sreće i pozdravljanja dva jarana koja se nisu dugo videla... Šta da kaže čovek, kad smo mi Balkanci emotivci, a pravi prijatelji.

Stižemo konačno do čuvene Feridove bašte. Unutra kao u bajci, sve srećeno baš onako kako mi ljubitelji prirode volimo. Tu je jezerce, golubarnik, boks za psa, letnjikovac, kavez za ptice... Čitam, „pravilnik o ponašanju na bašti“ koji stoji na učazu u letnjikovac, a potpisan od strane legende goluba 1799 i psa Šape. Jasno u pravilniku piše da je zabranjeno pričanje o politici, hvatanje golubova i ptica bez dozvole vlasnika, a preporučuje se pričanje viceva, šala, golubarenje, itd...

Priči nikad kraja, a mi smo nestrpljivi i vidimo jata svetskog prvaka. Uvodi nas Ferid u golubarnik i predstavlja svoje golubove. Svi njegovi golubovi su uzeti od Erika, a Erik ih je direktno donosio iz

Engleske od najboljih odgajivača ove rase. Tu su linije od Bareta, Hola, Kitsona, Lija, Tejlora... Jednog momenta kaže Ferid da dođem u matični boks da mi uruči poklon. Tako sam ja dobio najlepší poklon u životu jednog golubara... Dobio sa čuvenog goluba legendu 1799. Šta reći za ovakav gest? Tako nešto može da učini samo pravi prijatelj, a to je moj jaran Ferid. Hvala mu od sveg srca!!!

Gledali smo tu još malo matične parove i razgovarali. Ipak je meni najdraže da ih gledam dok lete i u brejku.

Pušta Ferid jato godišnjaka... Golubovi počinju da rade. Izuzetno jato, kvalitet rola na vrhunskom nivou. Primećujem par golubova u jatu sa izuzetnim rolom i dubinom, ali su za moj ukus malo preduboki. I Ferid je istog mišljenja i kaže da je uzrok tome malo jača hrana koju su dobijali ovih dana. Šta reći osim jedno predivno jato godišnjaka.

Malo kasnije pušta Ferid i svoje jato seniora... to je bila predstava! Gledam Miru a on momak ostao bez teksta, stvarno su odlični golubovi. Ipak je to jato prvo na planeti.

Dugo smo mi uživali u jatu, ali Ferida brine da mi nismo gladni. Organizujemo večeru i pravimo plan za sutra. Koga posetiti...? Erika obavezno!!!

Poseta Eriku Lajdleru

Sutradan krenusmo kod Erika Lajdlera. Erik je Englez koji živi i radi u Danskoj, i taj koji je zarazio Dance sa Birmingham rolerima, a glavni je krivac što je i Ferid postao Birminghamdžija. Svi Feridovi golubovi potiču iz Erikovog golubarnika. Erik je 2005 posetio Srbiju i članove „Roler kluba Srbije“, zajedno sa Feridom i Hajneom. Tada sam upoznao ovog dobrog čoveka, doajena svetskog odgoja Birmingham rolera i jedva čekam da ga vidim.

Ulazimo kod Erika, doček pravi prijateljski... Odlazimo pravo kod golubarnika. Tamo mali, tipski golubarnik. Matica puna vrhunskih Birminghama. Pričamo dugo... Ja se raspitujem za poreklo nekih mojih golubova. Takođe se raspitujem o kvalitetu engleskih odgajivača jer nameravam da uvezem golubove samo od najboljih.

Konačno, pušta Erik jato od tridesetak golubova. Odlazimo na jedan breg pored Erikove kuće i odatle uživamo u brejkovima. Vetar dobro duva, nosi jato levo-desno. Primećujem par ekstra brzih rolera u jatu. Komentarišemo i uživamo. Mnogo teoretskih i praktičnih saveta smo dobili od strane Erika. On je živa enciklopedija za Birminghame, mnogo smo naučili slušajući ga.

Zahvaljujem se Eriku na golubovima koje je poklonio nama kada je bio u Srbiji. Odlične potomke su dali. Svi zajedno sa Erikom, po ulasku golubova krećemo kod Edina Kozarčanina.

Poseta Edinu Kozarčaninu

Stižemo kod Edina Kozarčanina, prvaka Danske za 2008. godinu sa Birmingham rolerima i predstavnika Danske na svetskom kupu 2008. godine.

Čoveka ne poznajem, ali na prvi pogled se vidi da je ljudina prava. Dok mi golubarimo, roštilj se sprema.

Pitam Edu za poreklo golubova, kaže da su svi od Ferida poreklom.

Pušta jato, vidi se kvalitet... Golubovi rade vrhunski. Nije slučajno prvak Danske, iako tek kraće vreme odgaja Birmingham rolere.

Gledamo i uživamo... fantazija.

Posle seniora pušta i mlado jato. Mladi prave role kao odrasli... par komada su me zabrinula da ne padnu od dubine rolanja. Stvarno su dobri...

Golubarnik sa takmičarskim boksevima lepo napravljen, ali kaže Edo biće još bolji. Ne sumnjam...

☺

Kaže Edo da je vreme ručku...

Posedasmo, priča, priča, pa malo jelo i tako dva sata.

Pre polaska, odvede nas Edo da vidimo njegov golubarnik sa pismonošama. Lep, praktičan takmičarski golubarnik. Kaže domaćin da su mu poštari isto velika ljubav, tako da se i sa njima uspešno takmiči.

Zahvaljujemo se domaćinu i porodici Kozarčanin na gostoprimstvu i krećemo nazad za Tisted kod Ferida.

Poseta Hajneu Bijkeru

Posle dva puna dana provedena u Danskoj, krećemo za Holandiju u posetu Hajneu. Posle dugog putovanja konačno stižemo u kuću porodice Bijker. Dočekuje nas srdačno naš domaćin. I njega nisam video pune 3 godine. Svašta imamo da pričamo... Posle odmora odlazimo u najpoznatiji golubarnik u svetu Birminghamu. Tu su jata koja su tri puta osvajala svetski tron... tu su šampioni. Predstavlja Hajne svoje matično jato... tamo svega 6 pari. Unutra čisto kao u apoteci. Golubarnik vrhunski osmišljen i napravljen. Svi zidovi su puni raznih priznanja, plaketa, zahvalnica... Na zidu slika poginulog legende Montija Nejbla. Sa njim je u kolima bio i Hajne kada su doživeli saobraćajnu nesreću u kojoj je Monti Nejbl poginuo, a Hajne jedva ostao živ. Pitam Hajnea od kojih linija je stvarno svoje golubove, kaže da je golubove birao po kvalitetu a ne odgajivaču. Ipak sam uspeo da saznam da osnovu njegovih golubova čine golubovi linije Bila Baretta.

Odlazimo do takmičarskih boksova, domaćin predstavlja svoja jata. Hajneovi golubovi imaju ubedljivo najlepšu građu tela od svih Birminghama koje sam video. Kao saliveni... A napolju duva vetar neverovatno jako. Kaže Hajne da ne bi nikako pustio golubove o ovako lošem vremenu, ali će zbog nas to učiniti. Pušta golubove, ali im jak vetar ne dozvoljava da pokažu šta umeju. Ipak i u takvim okolnostima uspevamo da vidimo izvanredne golubove sa vrhunskim kvalitetom rola. Gledamo, pričamo i učimo od trenutno najboljeg odgajivača i takmičara na svetu. To je velika čast i privilegija. A za naučiti ima mnogo šta...

Porodica Bijker inače ima dosta životinja na svom imanju. Vidi se da su pravi ljubitelji prirode, ptica i životinja.

I tko je vreme prolazilo, priči opet nikad kraja... A mi imamo problem sa vremenom, trebali bi krenuti...

Tako smo se mi pozdravili sa našim domaćinom, zahvalili mu na gostoprimstvu i krenuli ka Bilefeldu.

Ovom prilikom se zahvaljujem svim pomenutim golubarima koji su nas srdačno dočekali i ugstili!!!

Čeda Luburić

